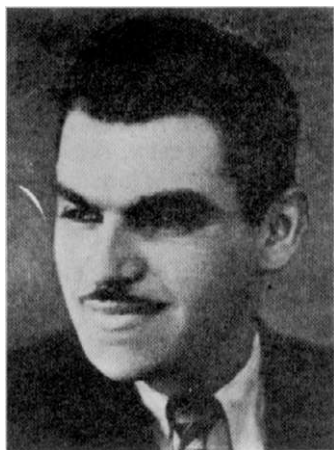

НАРОДНИ ХЕРОЈИ ИЗ ТИМОЧКЕ КРАЈИНЕ

МИЛЕНКО БРКОВИЋ ЦРНИ. Рођен 25. децембра 1912. у селу Брињанима код Кутине, у породици сеоских надничара. У Београду изучава обућарски занат. Кроз синдикалне акције кожараца приступа револуционарном покрету и 1938. године постаје члан КПЈ. Јуна 1941. ПК КПЈ за Србију упућује га на дужност секретара ОК КПЈ за округ Зајечар, где са осталим исгакнутим комунистима организује почетак оружане борбе против окупатора у Тимочној крајини. Миленко Брковић је за непуна три месеца оставио неизбрисив траг. Немци су га ухватили 13. септембра 1941. у Зајечару и ставили на тешке муке. Брковић је 18. септембра 1941. године обешен на Краљевици крај Зајечара.

СТЕВАН БОРЂЕВИЋ НОВАК. Рођен 1919. године у тимочком селу Радичевцу, у сиромашној циганској породици. Почео је да учи коритарски занат, али је морао прећи на рад као сеоски слуга. На одслужењу војног рока постао је пушкомитраљезац. Пушкомитраљез је донео кући после расула априла 1941. године. Октобра 1941. ступио је, већ наоружан, у Заглавско — тимочки партизански одред. Брзо постаје водник, а почетком 1942. примљен је у КПЈ. По скромности, личном поштењу и великој храбрости пример је за углед. У лето 1942. он је командир Тимочке партизанске чете. Чесго рањаван, повучен је на партијско — политички рад у позадини. Погинуо је 10. јула 1943. код Доње Беле Реке.

ВАСИЛИЈЕ БУРОВИЋ ЖАРКИ. Рођ 1921. у Даниловграду. Као гимназијалац прислупио напредном покрету и постао члан СКОЈ-а. 1941. године члан КПЈ, када је ступио у Топлички партизански одред. У рату био борац, десетак политички делегат вода и комесар чете, затим политички комесар и командант батаљона НОЕ. На дужности команданта 9. српске бригаде пао на ноћном маршу у руке Немцима, маја 1944. код Ниша, приликом преласка бригаде из Јабланица у правцу Тимока. Отеран је у немачки логор у Нешву, где је стрељан.

БРАШКО МИЛОШЕВИЋ МЕТАЛА Рођен 31. децембра 1923. у Књажевцу, где је завршио опанчарски занат, а после и браварска. Радио краће време у Београду (Раковица), у фабрици авионских мотора. Члан СКОЈ-а од 1939. члан КПЈ од 1941. Из априлског рата 1941. вратио се са две пушке и бомбама. Борац је Заглавског тимочког одреда од његовог оснивања, у коме је прошао све фазе од пушкомитраљесца, водника, командира чете. Као командант батаљона у Дебелој тој фпској ударној бригади погинуо у борби са Немцима код Чачка 6. новембра 1944.

МИЛУН МИНИЋ ШУМАДИНАЦ. Рођен 31. марта 1906. године у Прељини код Чачка. После гимназијске матуре у Чачку, правни факултет завршио у Београду 1933. године. Запослио се у Среском суду у Горњем Милановцу. Због слоуподумних идеја, стечених још у породици, често је премештан да би 1939. године постао судија Среског суда у тимочком среском месту Андрејевцу, где 1941. постаје члан КПЈ. Био је омиљен у народу овога краја. У партизане одлази почетком августа, са првим борцима Заглавског—тимочког партизанског одреда. Истакао се великом храброшћу. Као члан Штаба Тимочког партизанског одреда Милун Минић је погинуо 20. септембра 1942. у борби са жандармима у селу Ошљане.

ЉУБОМИР НЕШИЋ. Рођен 31. децембра 1918. у Зајечару, у сиромашној радничкој породици. Основну школу и гимназију учио је у Зајечару, а матурирао у Крагујевцу. Опредељен још као гимназијалац за раднички покрет, Љуба Нешић је на сгудијама у Београду 1938. постао члан КПЈ, делујући у студентском покрету кроз стручна удружења, демонстрације и шире политичке акције. У октобру 1940. на конференцији КПЈ за зајечарски округ изабран је за члана ОК КПЈ. До почетка оружаног устанка 1941. претежно је деловао у Крајини, а у припреми устанка био је на челу Војне комисије при ОК КПЈ. Попшuo је 29. септембра 1941. као политички комесар Крајинског партизанског одреда, у борби са четницима и жандармима, на Стеванским ливадама.

СТАНКО ПАУНОВИЋ ВЕЉКО. Рођен у Брестовцу, код Неготина, 27. априла 1907. у селачкој породици. У Нишу је изучио машинско-браварски занат и приступио радничком покрету. Године 1925. постаје члан СКОЈ-а, а 1929. члан КПЈ. После увођења Шестојануарске диктатуре 1929. осуђен је као активан комуниста на 16 година робије коју је издржавао у Лепоглави и Сремској Митровици. У Митровици је постао сскрстар Казнионичког комитета КПЈ. После бекства затвореника (22. августа 1941), Станко Пауновић постаје политички комесар Фрушкогорског партизанског одреда и члан ОК КПЈ за Срем, а крајем 1941. и политички комесар Главног штаба партизанских одреда у Срему. Погинуо је у борби са Немцима 31. августа 1942. на Фрушкој гори.

БРАНКО ПЕРИЋ. Рођен 1913. у Бруснику (Крајина) у земљорадничкој породици. Основну школу завршио је са одличним успехом. У априлском рату 1941. учествовао је у одбрани Сипског канала у Ђердапу, а по повратку у Брусник постаје члан СКОЈ-а. Међу првима је ступио 1941. године у Крајински партизански одред, где постаје командант одреда. После разбијања овог одреда Бранко Перић прелази на терен Пожаревца, где у 8. чети Звишког одреда, „Мајданпечкој“, крајем 1941. постаје заменик командира, а затим командир. Заробљен је од четника, на превару, и стрељан у родном Бруснику 18. јануара 1942. године.

ВЕРА РАДОСАВЉЕВИЋ НАДА. Рође 22. септембра 1922. у селу Бруснику, где јој је отац био учитељ. Гимназију је учила у Скопљу и у 1937. години примљена у СКОЈ. Због деловања у наредне године отежавале школовање. Матурирала је 1941. у Београду. Септембра 1942. радећи илегално у Београду примљена је у КПЈ, а марта 1943. ступила је са мајком и братом у Крајински партизански одред. У јуну 1943. постаје члан Среског комитета КПЈ за Крајину. Делујући на терену око села Радосављевине према Крајини, Вера Радосављевић је ухапшена од стране жандарма и предата Немцима у Зајечар, који су је стрељали 8. септембра 1943. после вишедневног мучења.

ДОБРИВОЈЕ РАДОСАВЉЕВИЋ БОЕ
Рођен 28. јануара 1915. у Књажевцу. Још као партизански војник приступио је у Зајечару партизанском покрету. На почетку студија у Београду 1933. постао члан КПЈ, а исте године и секретар Универзитета у Београду. Суд за злочине против државе осудио га је због револуционарне делатности на три године робије које издржавао у Сремској Митровици. По изласку са робије постао је 1937. члан ПК СКОЈ-а, а 1938. члан ЦК СКОЈ-а. У првој половини 1940. секретар је ОК КПЈ у Зајечару. У време оружаног устанка 1941. као инструктор ПК КПЈ за Србију ради на организовању првих партизанских одреда у Тимочној крајини, а средином 1942. године одлази за инструктора ЦК КПЈ у Македонију, где делује до ослобођења. Почетком 1945. изабран је за секретара Градског комитета КПЈ за Београд, члана Политбироа ПК КПЈ за Србију. За члана ЦК КПЈ (СКТ) биран је на 1. и 7. конгресу. У раздобљу 1966 — 1968. године је председник ЦК Савеза комуниста Србије и члан Председништва ЦК СКЈ. Орден јунака социјалистичког рада добио је 1980. године. Умро је 4. априла 1984. године у Београду.

БОРЂЕ СИМЕОНОВИЋ. Рођен 6. октобра 1915. у Подгорцу, срез Бољевачки. Гимназију завршио у Зајечару, као први свршени гимназијалац из свог села. У јесен 1934. уписао се на Правни факултет у Београду, који је завршио 1938. године. На студијама је присгупио напредном студентском покрету, а 1940. године постао је члан КПЈ. Као комуниста деловао је у бољевачким селима и рудницима угља. У припреми оружаног усанка 1941. и почетком борбе, Ђорђе Сименовић је остао на терену као политички радник. Ухваћен је 21. септембра 1941. и после вишедневног мучења обешен на Краљевици крај Зајечара, 27. септембра 1941.

МИОДРАГ СТАНИЋИМИРОВИЋ ДУШКО. Рођен 19. августа 1919. у Нишу, у радничкој породици. Као млад електричарски радник Железничке радионице у Нишу везује се за напредни раднички покрет, 1938. постаје члан СКОЈ-а, а 1939. године члан КПЈ. Заробљен у априлском рату 1941, успева да побегне из немачког транспорта на самој граници, а по повратку у Ниш постаје секретар ћелије КПЈ у Железничкој радионици, а затим и члан Месног комитета КПЈ Ниш.

Почетком оружаних акција против окупатора учесвује 3. августа 1941. у нападу на немачки официрски дом у хотелу „Парк“ у Нишу, којом приликом је од Зомби погинуло или рањено око 30 Немаца. Октобра 1941. одлази у Топлички партизански одред, а почетком децембра 1941. одлуком Покрајинског поверенства КПЈ за југ Србије, постаје члан ОК КПЈ за округ Зајечар. У јулу 1942. именован је за секретара ОК КПЈ Зајечар. Погинуо је 20. октобра 1943. у борби с четницима, код засеока Дубраве, у Тимоку.

ДИМИТРИЈЕ ТОДОРОВИЋ КАПЛА
Рођен 23. октобра 1917. у Књажевцу, где је завршио гимназију, а 1936. примљен у СКОЈ. За време студија права у Београду постао је 1939. године члан КПЈ. Студије је завршио 1940. када почиње да ради у Књажевцу као адвокатски приправник. Исте године постаје секретар Среског комитета КПЈ за заглавски срез и члан Окружног комитета КПЈ. Један је од организатора оружаног устанка у Тимочкој крајини 1941. У Заглавско — тимочком партизанском одреду Димитрије Тодоровић је политички комесар одреда. Као партизан заробљен је 12. марта 1942. у близини Куршумлије где је после петодневног мучења стрељан 17. маја 1942.

НОВАКОВИЋ МИОДРАГ ЧУЏА. Рође 1919. у Ћуприји. У Београду изучава занат и долази у додир са радничким покретом. Од прв дана устанка учествује у борби против окупатора, као борац у Поморавском одреду, а од новембра 1941. у Озренском партизанском одреду. Обављао је дужност од десетара код Озренца до заманданта Тимочког батаљона јуна 1943. Дао је велики допринос у борби против окупатора и демањих издајника на југоистоку Србије. У току рата пет пута је рањаван. Као официр ЈНА, по особођењу земље осваја је у Армији у чину пуковника. Члан КПЈ од 1941. године. Несрећно је изгубио живот 1955.

ПЕТРОНИЈЕ ЈОВАНОВИЋ ПЕР, КОМИРИЋАНАЦ. Рођен 4. августа 1911. у селу Комирићу, код Ваљева. У НОБ-у од јула 1941. године као борац Ваљевског партизанског одреда и Пратећег батаљона Врховног штаба. Учествовао је у борбама у Босанској крајини, на Неретви и Сутјесци. Почетком 1944. године пребацио је се у Србију са Трећом српском бригадом у којој је био заменик команданта батаљона.

У Деветој бригади је од септембра 1944. заменик команданта бригаде. Погинуо је 1. новембра 1944. код Пријевоја, у борби за ослобођење Мачака. За народног хероја проглашен је 6. јула 1953. године.